● Yurdu yaşadan qəhrəmanlar

Zülməti yaran işıq

Vətənin igid oğlu bütün cəbhəni ürəyinin başında Azərbaycan bayrağı ilə keçdi

O, gərəkli bir missiya - insanlara, məkanlara, texnologiyalara işıq, nur paylamaq üçün yaranmışdı. Yaxşı bilirdi ki, nura aydınlıqda yox, daha çox qaranlıqda ehtiyac var, ətrafa ziya yaymaqdan ötrü mütləq alatoranı dəf etmək lazımdır. Elə bu düşüncəsinə, anlayışına, mükəmməlliyinə görə də öncə ətrafına - canından artıq sevdiyi Azərbaycanın 20 faiz ərazilərinə çökən otuzillik zülmətin üzərinə yeridi.

Beləcə, bu möhtəşəm yürüş 43 gün - Şuşaya qədər, qələbəyədək çəkdi. Müqəddəs torpaqlarımızı düşmənin pəncəsindən xilas etməklə qaranlıqları nura boyayıb şəhadət məqamına yüksələndə isə sol cibində - doğma xalq, yurd sevgisi ilə dolu ürəyinin üstündə üçrəngli bayrağımız tapıldı...

1993-cü il iyunun 16-da Ağstafa rayonunun Həsənsu kəndində ziyalı ailəsində dünyaya göz açan Elçin Həsənli uşaqlıqdan elmə, kitablara maraq göstərib. Atası aspiranturaya qəbul olunduğuna görə ailəlikcə paytaxta köçdüklərindən, Bakının Nəsimi rayonundakı 211 saylı tam orta məktəbdə oxuyub. 2010-2014-cü illərdə Azərbaycan Texniki Universitetinin Elektrotexnika və energetika fakültəsində təhsil alıb. 2017-ci ildə həmin təhsil ocağının magistraturasını "Elektrik mühəndisliyi" ixtisası üzrə fərqlənmə diplomu ilə bitirib. İtaliyanın Roma şəhərində UNİNETTİNO Universitetində "Bərpaolunan enerji qaynaqları" üzrə kursda iştirak edib, sertifikat alıb. "Azərenerji" Şirvan ASC-nin mühəndisi, Sabirabadda "ASAN Xidmət"in əməkdaşı kimi çalışıb. Görübgötürməkdən, oxuyub-öyrənməkdən yorulmazdı, kitab-dəftərdən, biliklər əxz etməkdən yalnız əlinə silah alıb Vətən torpaqlarını qorumaq naminə ayrıla bilərdi. Həmin məqsədlə də 2014-2015-ci illərdə Silahlı Qüvvələrimizdə müddətli həqiqi hərbi xidmətdə oldu. 2019-cu ildə yenidən Azərbaycan Memarlıq və İnşaat Universitetində doktorantura təhsilinə başladı. 2020-ci il sentyabrın 27-də rəşadətli ordumuz işğaldakı ərazilərin azadlığı uğrunda savaşa qalxanda könüllü olaraq Füzuli, Cəbrayıl, Zəngilan, Qubadlı və Şuşa döyüşlərinə qatıldı.

Valideynləri Vaqif müəllim ali məktəb, Xatirə xanım ibtidai sinif müəllimləridir. Yarımçıq qalan arzularının başa çatdırılmasını (təbii ki, bəziləri heç mümkün də deyil) onlara, bir də qardaşı, artıq ailənin yeganə övladı Elşənə əmanət edib getdi...

"Elçin bacarıqlı, işgüzar, zəhmətkeş böyümüşdü, hər yerdə özünə hörmət qazanar, hər sözünün, hərəkətinin yerini bilərdi. Ən böyük arzusu işğalda olan torpaqlarımızın azadlığı idi. Ona görə də ilk gündən döyüşə atıldı. "İndi bu savaşa az da olsa, töhfə verməyin xoşbəxtliyini yaşayıram" söylərdi dostlarına, yaxınlarına... Oğul dağı çox ağırdır, amma hamı kimi, bizim də təsəllimiz cənab Prezidentin müdrik və qətiyyətli siyasəti, xalqın igid övladlarının canını, qanını əsirgəməməsi sayəsində torpaqlarımızın yağı tapdağından qurtuluşu, həmin ərazilərdə aparılan tikinti-quruculuq-bərpa işləri, keçmiş məcburi köçkünlərin doğma yurdlarına qayıdışıdır. Deməli, itkilərimizin qat-qat layiqli əvəzi var" - dərindən köks ötürərək deyir professor Vaqif Həsənov.

Şəhidin anası Xatirə İsmayılova evdəki tariximiz, yaxın keçmişdəki faciələr, riyakar dünyanın ikili standartları ilə bağlı söhbətləri xatırlayır, Xocalı genosidini heç cür unuda bilmədiklərini söyləyir: "Bütün vücudumuzla, ruhumuzla yaşamışıq bu soyqırımı. Vətənə, xalqa çox bağlı övlad idi, deyirdi, vuruşub torpaqlarımızı almalıyıq. Mübariz İbrahimovun qəhrəmanlığı sanki zəlzələ misallı oldu, silkələdi, oyatdı bizi. Hətta oğullarımız gedib şəhid olsun, amma işğaldakı torpaqlarımız azadlığa qovuşun - deyə ürəyimdən keçirdi. General Polad Həşimov şəhadətə yetişəndə gedib könüllü orduya yazılanlar çox oldu. İnanırsız, düşündüm ki, görəsən Elçin də müraciət edib? Bir gün dedi, ana, səfərbərlik idarəsinə getmişdim, qeydiyyata aldılar, müharibə başlasa hazıram. Sevindim... Və qəfil zəng yetişdi. Gecə getmək istəyirdi. Dedim ki, belə vaxtsız hara gedirsən? Dinmədi, mən bilirdim, bu nə gedişdir. Yatmadı, bütün gecəni otaqda fırlandı. Su içmədi, çörək kəsmədi, güclə açdı sabahı. Maşın gələndə tələsik geyinib aşağı düşdü. Sonuncu dəfə çevrilib mənə baxdı. Elə qəribə baxdı ki... Bunun ayrılıq olduğu ürəyimə damdı..."

Noyabrın 8-də Elçin Şuşa döyüşlərində, qala-şəhərimizin azadlığı uğrunda canını qurban verdi. Ölümüylə də neçə dostunu xilas etdi. Düşmən postlarını alaraq irəli şığıyan əsgərlərimiz yataq kisəsində gizlənən, arxadan atəş açmaq istəyən ermənini görmürlər. Elçin görür, özünü onun üstünə atır, şəhidlik zirvəsinə yüksəlir... Azərbaycanın igid oğlu Xırdalandakı Şəhidlər xiyabanında uyuyur.

Prezident İlham Əliyevin müvafiq sərəncamları ilə "Vətən uğrunda", "Cəsur döyüşçü", "Şuşanın azad olunmasına görə" medalları ilə təltif edilib.

Qurban MƏMMƏDOV

Azərbaycan.- 2024.- 4 iyun, № 116.- S.11.